

Nr 55.

Godkänd av första kammaren den 27 mars 1917.

Godkänd av andra kammaren den 27 mars 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående åvägbringande av utredning i fråga om ordnande av kurser för utbildning av fångvårdstjänstemän av högre grad.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)

(Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 8.)

Till Konungen.

Uti inom riksdagens båda kamrar väckta likalydande motioner har gjorts framställning om åstadkommande av utredning, huruvida och på vad sätt kurser för utbildning av fångvårdstjänstemän av högre grad bör ordnas.

Över ifrågavarande motioner hava yttranden, i den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar, avgivits av fångvårdsstyrelsen.

Ett ändamålsenligt ordnande av straffverkställigheten är givetvis av mycket stor betydelse. På olika sätt och med olika samverkande medel kan detta ske, men oundgängligt är, att vederbörande fångvårdstjänstemän äga nödiga betingelser för sin uppgifts fyllande. Främst kräves helt naturligt rent personliga förutsättningar: psykologisk blick, pedagogisk läggning och varmhjärtad personlighet.

Klart är emellertid, att de bästa resultaten stå att vinna, då de personliga anlagen fått tillfälle att utveckla sig genom insiktsfull teoretisk undervisning och erfaren praktisk handledning.

Utbildningen av fångvårdstjänstemännen i vårt land synes hava varit mer än tillbörligt eftersatt. Av det från fångvårdsstyrelsen infordrade yttrandet framgår, att hittills åtminstone teoretisk undervisning för tjänstemän av högre grad icke i någon som helt form varit anordnad. Och dock kan väl svårigen bestridas, att den teoretiska undervisningen just för en så egenartad verksamhet som fångvårdsmannens är av alldeles särskilt stor betydelse. I första rummet torde behov av teoretisk undervisning få anses vara för handen beträffande tjänstemän och tjänstemannaaspiranter för högre fångvårdsbefattningar med de större krav och det större ansvar, som vila på dem.

Nu har, såsom av fångvårdsstyrelsens yttrande framgår, frågan om ordnande av särskilda utbildningskurser för fångvårdstjänstemän av högre grad redan varit föremål för styrelsens omprövning och föranlett styrelsen att planera anordnandet av en dylik kurs under nästkommande år. Dessa planer innebära givetvis ett steg i rätt riktning och äro förvisso värda erkännande. Emellertid synes styrelsen vid sitt betonande av vikten utav undervisning i kriminalpsykologi icke nog tillgodosett behovet av undervisning i övriga läroämnen, exempelvis fångvårdsväsendets historia, fängelsetekniken, den egentliga vården av fångarna under fängelsetiden, skyddsverksamheten efter frigivandet och dylikt. I motionerna har betydelsen härav med rätta starkt framhållits. Det program, motionärerna uppställt, avser således att jämväl bibringa en utbildning, som väcker intresse och förståelse för de sociala frågorna på fångvårdsväsendets område. Dessa frågors behandling äro nämligen vid anordnande av de av fångvårdsstyrelsen ifrågasatta kurserna enligt riksdagens mening av den betydelse, att riksdagen ansett sig böra särskilt fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på vikten av en sådan undervisning.

I sammanhang härmed får vidare riksdagen i anledning av vad fångvårdsstyrelsen i sitt avgivna yttrande anfört därom, att fångvårdstjänsten är synnerligen bindande och för lynnet tyngande, uttala, att det, om detta är fallet, skulle vara för fångvårdstjänstemännen av stor betydelse att genom en väl anordnad teoretisk utbildning få den rätta synen på deras svåra livsgärning, det rätta modet i svårigheterna, för att även därav hämta motvikt mot det bindande och tyngande i deras verksamhet. Icke minst på grund härav har också anordnande av de nu utav motionärerna ifrågasatta kurserna varit ett bland fångvårdstjänstemännen själva länge livligt närt öskemål.

Med stöd av det anförda får riksdagen, som sålunda anser, att det skulle för en god fångvård vara av största betydelse, om teoretisk

och praktisk utbildning för fångvårdens tjänstemän på lämpligt sätt och i erforderligt omfång anordnades, anhålla det Eders Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om utredning huruvida och på vad sätt kurser för utbildning av fångvårdstjänstemän av högre grad böra ordnas och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 27 mars 1917.

Med undersåtlig vördnad.